

"מבט שני" ל"חצי השני"

שלמה קדר

הם עמדו בתור בירושלים, בעניבות, והטלוויזיה ראינה והביאה אותם אל הסלונים שלנו. במבט, בזה אחר זה: תחילה דיבר רדואן אבו עייאש, אחרייו תנא סניורא, שלישי פאיז אבו רחמה, ולבסוף מוסטפה נאטשה. ארבעתם הוגדרו על ידי שר הביטחון כמבט שני.

קריינית "מבט" הרגישה כפתיה, כי ארבעתם ציינו באתו יום באוני הרפילומט האמריקני, שבא לירושלים, שהאינתי פארה היא מסר של שלום!

אבל באתו יום, ויום לפני כן, ויום אחרי כן, ביצעו שליחי אש"ף לא רק דיבורים אלא גם מעשים: ירי בשכם בערבים שוחרי שלום, דקירות סכין בעזה ככל גופם של ערבים תומכי דרקום, שבירת גפיים ברמאללה לערבים שמרברים עם יהו"ם. ולכל האירועים הנלה לא מצאה הטלוויזיה צוותי צילום: כים 100 ערבים נרצחו בידי שליחי אש"ף ביש"ע בחודשים האחרונים, ורק פעמיים קוימה זכות הציבור להכרת האמת, וזכינו לדיווח מצולם על החדשה החמורה הזאת.

כיוון שיוזמת השלום של ממשלת ישראל מושחתת על בחירות לתושבים הערבים ביש"ע — כרוך שמעשי רצח אלה יש להם גם משמעות מדינית רצינית, ויש בהם כדי להשליט את איומי אש"ף בציבור הערבי, ולעצב את מפת העתיד של ארץ ישראל.

משום כך, תחנת טלוויזיה ותחנת רדיו אחראיות אינן פטרות מלהציג היבט עקרוני. זה בהיקף, באמצעים, ובכובד הראש המתאימים.

אם ערבי נהרג, והטלוויזיה הישראלית מקבלת הודעת טל-פון שהוא נורה בידי יהודים — יוצא לשטח צוות צילום, ואנחנו רואים ושומעים תיאורי זוועה מפי השכנים הערבים. והידיעה מופיעה בכותרות של פתיחת המהרורה.

אך אם יודיעו לטלוויזיה שהרצח נעשה בידי ערבים — כים 98 מ"מ מקרים לא ייצא צוות צילום, והידיעה לא תיכלל בכותרות. מבט. הרי שזו טלוויזיה גזענית!

יתר על כן: כיצד ייתכן שתופעות בינוניות וזכות שתוקרש להן תכנית של "מבט שני" — כעוד שעד היום לא הוכנה תכנית. מבט שני? בנושא המרכזי הזה, "ערבים רוצחים ערבים"? אפילו מנקודת הראות הכלכלית (הכנסות לטלוויזיה) ואפילו מהבחינה העיתונאית הצרופה (חידוש בנושא שלא נסקר עד כה באופן ממשי בכל הרשתות הוות), אני בטוח שיש כאן התמצה: עשרות רשתות טלוויזיה בעולם היו רוכשות "מבט שני" כזה, אילו הוכן באולפנינו כרוממה.

אבל הטלוויזיה מציגה חצי אמת. רק את אש"ף כעניבות ולא את אש"ף כמעשי הרצח. באופן מפתיע אפשר להגדיר שאש"ף כעניבות — זאת מסכה, ודווקא אש"ף הפנים הוא הפרצוף האמיתי ועוד חצי אמת: מאז פרוץ הפרעות הערביות ביש"ע, לפני 20 חודש, גרלה האוכלוסיה היהודית בחבלים אלה כים 15% צופי הטלוויזיה הישראלית לא יודעים על כך. ממש בימים אלה, לקראת תחילת שנת הלימודים, נקלטות עוד משפחות יהודיות כמעט בכל היישובים היהודיים ביש"ע. מדוע 10,000 היהודים שהחליטו על אף הפרעות להעביר את מגוריהן לגוש קטיף, ליהודה ולשומרון — לא זכו ואינן זוכות לתכנית "מבט שני" בטלוויזיה?

משום שערויות חשדניות על דבקותם של היהודים בחבלי המולדת הללו — נזרקות לסל האשפה של עורכי החדשות בטלוויזיה הישראלית.

אילו יכולנו להקרין את מה שעורכי "מבט" זורקים לסל האשפה — היינו מקבלים יומני חדשות מרתקים ואמינים, והיינו מממשים, תמורת החצי השני של האגרה את זכותנו לדעת את החצי השני של האמת.

* הכותב הוא המשנה ליו"ר רשות השידור

מי שמקנא בדרום אמריקאים שיש להם קרטל סמים, שירגע. בעיתוני סוף השבוע פורסם מסמך מודיעיני של המשטרה הקובע: "סוחרי סמים ערביים בוחרים להפיץ את הסמים בקרב האוכלוסיה היהודית מטעמים אידיאלי לוגיים!" ●●● האם יש קשר בין הפופולריות של הסמים והפופולריות של אש"ף — קרטל הסמים והטרור, כאן אצלנו בבוהמה...? ●●● מעניין אם מיכה שרפשטיין, אלי ישראל ורבים אחרים שעדיין לא נתפסו, לא היו מוכנים להוות את "חוד החנית" הישראלית בקולומביה. לשלב "כיף" בעסקים. ●●● ובאותו הקשר נזכרו החברים בירון לונרון שהתבטאו נחרצות בעבר בזכות השימוש החופשי בסם. ●●● ולחברים כבר לא כרוך מה מוליד את התיות המסוממות משמאל, הסם "הימני" מקולומביה, או שמא הסם האשפי המשכר מהבקעה בלבנון ומהמשרדים בתוניס. ●●● או אולי השאלה היא האשפי? ולשמאלנינו יש אינטרס להדפיף את הקרטל האשפי החביב והמוכר על הקרטל הור והמרוחק. מה עוד שכל רווחיו מושקעים, רחמנא ליצלו, במהפכות דרום אמריקניות מעורפלות ולא במהפכה הפלסטית האהודה. ●●● שוב נזכר קטיושות על הגליל למרות הגדר האלקטרונית המשוכללת והשליטה המוחלטת של צה"ל בדרום לבנון. לנו ימשיכו למכור את "תכנית האלופים", על כטחון מכסימלי כשהפלשתינים ישלטו בגבעות יהודה ושומרון ויהודים ישבו לבטח ברצועת חוף ברוחב 15 ק"מ מוקפים בגדרות אלקטרוניות ודמוקרטיות ערביות נאורות. ●●● עובדה: רוחבה של העיר לונרון (שלא מחכה לנו) גדול מרוחבה של מדינת ישראל שבין הים לים הירוק. היו כבר "חכמים" שאמרו שלא צריך שטח כדי לקיים מדינה. או בצ'כוסלובקיה של אירופה, היום בישראל שבמזרח התיכון. את הלקח המרכזי מושלמת העולם השניה "שכחו" אצלנו, רווקא הוא הרלבנטי ביותר עבורנו. בנות הברית הדמוקרטיות והנאורות ידעו כבר אז כיצד משיגים שלום עם מדינה תוקפנית ואומה תאבת מלחמות עולם: הריט גרמניה והפיכתה לעיי חורבות, גרמה לטראומה אצל התוקפנים וכך השיגו רודפי השלום את מבוקשם. רק אנו עדיין לא מבינים כי מי שאינו יודע כיצד לסיים מלחמה שנכפתה עליו, וודאי שלא ישיג שלום, אלא רק את המלחמה הבאה. ●●● ברכות ליורשו של פרס, מוטה גור, על הצטרפותו למתנה "הניצים" במפלגת העבודה. חוש ריח פוליטי תמיד יעצב למוטה את השקפת עולמו הבתלי יציבה, בלשון המעטה. אולי "שבשבת" עזרה למוטה להבין את מה שרמון לא ביילין עדיין לא הבינו — ששמאלנות הינה ערובה בטוחה להישארות באופוזיציה. ●●● אגב, החברים סומכים מעט יותר על "ניצי" המערך מאשר על כמה שרים צעירים ממובילי. "המתנה הלאומי" אצל שלמה הלל ועדנה סולודר לפחות ניתן לדעת את גבול הנסיגות... ●●● זהו, זה כבר מוגזם. מסע התנופה והבניה מחדש של רבין, שכבר שכח בעצמו מתי היה כשיאו, (לבטח העוטפת את תאורי רבין בתפוצות, כבר גורמת לחברים בחילה. דיאט רבין. ●●● נוסחה פשוטה: על כל אחד מי 150,000 מובטלינו יש אחד מ-150,000 עובדי השטחים. ●●● אגב כך, איך רוצים עם במפ"ס-ר"צ, הטורחים בכל ימות השנה למען זכויותיהם הלאומיות של עובדי השטחים, לקבל את תמיכת מובטלי ועובדי ישראל הירוקה? ●●● מעניין כמה מקומות עבודה חדשים תביא תכנית 100 הפרוטקציונרים על פרס לו... פועלי השטחים. ●●● החברים יעדיפו כי למרות הפרסומים הם לא הצטרפו לאף קופ"ח חודש. ●●● החברים התחילו להסס לאחר שבי שבוע שעבר הובטח ל"ידיעות" פרס החברים לעתונות, שיפר המועמד השני "העיר" את מצבו וסיפק כתבת תחקיר נוספת על "נאמנות" אוחי המדינה מיפול לו... אחיהם הפלשתינאים (דרך אספקת כלי רצח מגוונים). התחרות עדיין פתוחה. ●●●

החברים של אופירה

בליה שולחת הבהומה את היד לעבר החומר מקולומביה

ליום בונים לאה שארית חובי ה-1984 וזו בעלי הדרה אז רות. הם נור סמים או בעד ת(ת)שונ על זה תלילה